info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۲۷۸۰
چهارشنبه ۲۱/ خرداد/ ۱۴۰۴
۱۵ / ذوالحجه / ۱۴۴۶
11 / June / 2025

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: یاهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۴۸۳۸-۳۲۵۳۴۴۴۳-۰۲۶ فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ۶۷/۸۰
چاپ: کارگر

نکات مهم ایمنی در سفر با تاکسی های اینترنتی و یا خیابانی

حوادثی که اخیراً در رسانه‌ها بازتاب پیدا کرده است، موجب شده تا احساس امنیت در بین مسافران تا حد زیادی خدشه‌دار شود. این گزارش تلاش دارد ضمن پرهیز از ایجاد ترس، برخی از مهم‌ترین نکات ایمنی را برای استفاده از تاکسی‌ها یا تاکسی‌ها را بگونه‌ای کند تا تجربه سفر برای مسافران، تا حد امکان، ایمن، آرام و قابل اعتماد باشد.

به گزارش پیام آشنا: به نقل از پارسینه، طی سال‌های اخیر با رشد گسترده یا نفرخ‌های حمل و نقل هوشمند، دسترسی به تاکسی برای بسیاری از شهروندان در شهرهای مختلف ایران سادەتر شده است. با این حال، علیرغم تمامی تحولات مثبت ایجاد شده در حوزه حمل و نقل عمومی، موضوع «امنیت در سفر» چه در تاکسی‌های سنتی و چه اینترنتی همچنان دغدغه‌ای جدی برای بسیاری از مسافران، به‌ویژه زنان و دختران، باقی مانده است.

چرا مسئله امنیت مهم است؟

امنیت در حمل‌ونقل عمومی یا خصوصی فقط یک مسئله فردی نیست بلکه به طور مستقیم با کیفیت زندگی شهری و اعتماد عمومی گره خورده است. اگر یک فرد به‌ویژه یک زن در ساعات خاصی از شب یا در مسیرهای خاصی برای استفاده از سرویس های حمل و نقل عمومی احساس امنیت نکند، عملاً بخشی از حق آزادی حرکت از او سلب شده است و لازم است این بی اعتمادی ایجاد شده در جامعه به هر طریقی برطرف شود. برخی گزارش‌های رسمی و غیررسمی از ارائ کلامی یا رفتارهای نامتعارف برخی رانندگان یا مسافرانشان باعث شده است که این نگرانی‌ها پررنگ‌تر شوند. در موارد زیر: هویت‌های جعلی، خودروهای غیرثبت‌شده یا رفتارهای غیرحرفه‌ای، باعث آسیب یا وارد شدن تهدید جدی شده‌اند.

چند توصیه عمومی برای همه مسافران

به عنوان یک فرد (فرقی نمی کند جنسیت شما زن باشد و یا مرد) چه زمانی که با تاکسی معمولی سفر می‌کنید چه زمانی که از تاکسی‌های اینترنتی استفاده می‌کنید، رعایت نکات زیر می‌تواند امنیت سفر شما را افزایش دهد:

۱. اطمینان از مشخصات راننده و خودرو:

بهتر است در زمان استفاده از تاکسی‌های اینترنتی، همیشه پیش از سوار شدن، نام، عکس، شماره پلاک و مدل خودرو را با اطلاعاتی که در اپلیکیشن مورد استفاده در تلفن همراهتان نمایش داده شده تطابق دهید. در صورت عدم تطابق این مشخصات، هرگز سوار خودروی مورد نظر نشوید.

۲. اشتراک‌گذاری مسیر با نزدیکانتان:

بسیاری از اپلیکیشن‌های تاکسی امکان اشتراک‌گذاری سفر با دوستان یا اعضای خانواده را دارند. در اسرع وقت حتما این گزینه را فعال کنید. به‌ویژه اگر شب‌هنگام یا در مسیرهای خلوت سفر می‌کنید و یا قرار است به سمت مقصدی حرکت کنید که هیچ آشنایی یا مسیر آن نداشته و راه‌های منتهی به آن را بلد نیستید.

۳. ثبت مکان و زمان سفر:

اگر از تاکسی خیابانی استفاده می‌کنید، بهتر است پیش از سوار شدن، شماره پلاک و موقعیت خودرو را برای یکی از نزدیکان خود بفرستید. توصیه می‌شود در حضور راننده یا یکی از اعضای خانواده یا نزدیکان تماس بگیرید و اطلاع دهید که سوار چه خودرویی شده‌اید. موقعیت فعلی‌تان کجاست و مقصدتان کجاست. تا حد امکان، اطلاعات سفر را به‌طور کامل با عزیزانتان در میان بگذارید.

۴. مکان‌یابی در سفر

اپلیکیشن‌هایی مانند Google Maps به شما امکان می‌دهند موقعیت خود را به‌صورت زنده رصد کنید. با این کار مطمئن می‌شوید راننده مسیر اشتباهی نرفته و در صورت نیاز می‌توانید مسیر را اصلاح کنید. در چنین شرایطی حتی اگر اطلاع دقیقی از موقعیت مکانی‌تان ندارید، بهتر است این موضوع را به‌گونه‌ای بروز ندهید که راننده متوجه آن شود. سعی کنید هوشیار، آگاه و مسلط رفتار کنید؛ پیش از آن که دچار ترس یا اضطراب شوید، کنترل موقعیت را در دست بگیرید.

۵. نشستن در صندلی عقب

اگر تنها سفر می‌کنید، بهتر است روی صندلی عقب بنشینید. این کار نه تنها از لحاظ ایمنی فیزیکی بهتر است، بلکه به شما فضای بیشتری برای واکنش در شرایط پیش‌بینی‌نشده می‌دهد. اگر در صندلی عقب می‌نشینید، بهتر است پیش از شروع مسیر، قفل در سمت خود را بررسی کنید. می‌توانید در را یکجا باز و بسته کرده و از سالم‌بودن قفل مطمئن شوید. همچنین در طول مسیر به‌ویژه اگر احساس ناخوشایندی داشتید یکبار دیگر قفل را به‌صورت نامحسوس چک کنید تا در صورت بروز شرایط اضطراری، امکان خروج سریع برای‌تان فراهم باشد.

نکاتی ویژه برای مسافران زن

زنان، به‌دلایل اجتماعی و فرهنگی، ممکن است آسیب‌پذیرتر از دیگر گروه‌ها باشند و باید با دقت بیشتری سفر کنند. حتما چند نکته مهم را در حین استفاده از تاکسی خیابانی و یا اینترنتی مورد توجه قرار دهید:

۱. از تماس غیرضروری پرهیز کنید

حتی اگر راننده رفتار دوستانه دارد، در گیر مکالمه‌ی زیاد با شخصی نشوید. هرگونه پرسش شخصی مثل محل کار، آدرس دقیق منزل یا وضعیت خانوادگی را با احتیاط پاسخ دهید یا اصلاً پاسخ ندهید.

۲. از سوار شدن به خودروهایی که مسافر دیگری دارند پرهیز کنید

به‌خصوص در ساعات گذر شب. اگر تاکسی‌ای پیش از یک سرنشین دارد یا راننده می‌خواهد فرد دیگری را نیز سوار کند، بهتر است سفر را لغو کنید.

۳. اپلیکیشن‌های هشدار اضطراری را نصب کنید

برخی اپ‌ها مانند «یمن‌پلس»، «سفربان» یا حتی دکمه‌های اضطراری موجود در پلنترهایی مثل استپ و تپسی می‌توانند در لحظه‌های حساس کاربردی باشند. آن‌ها را از پیش فعال یا امتحان کنید.

۴. در انتخاب راننده احتیاط کنید:

برای بقول، به‌ویژه در ساعات پایانی شب یا مسیرهای خلوت، استفاده از راننده‌های زن در تاکسی‌های اینترنتی می‌تواند گزینه‌ای ایمن‌تر باشد. در صورت وجود این امکان در اپلیکیشن، بهتر است پیش از تأیید سفر، جنسیت راننده را بررسی کرده و در صورت تمایل، گزینه‌ی راننده زن را انتخاب کنید.

۵. به حس درونی خود اعتماد کنید

اگر در حین استفاده از تاکسی اینترنتی و یا شخصی احساس خطر یا ناراحتی دارید، می‌توانید سفر را نیمه‌کاره ترک کنید یا از راننده بخواهید در مکان عمومی توقف کند.

امروز با حافظ

سرود مجلس جمشید گفته‌اند این بود
که «جام باده بیاور که جم نخواهد ماند»
غنیمتی شمُرای شمع وصل پروانه
کـه‌ایـن معامله تا صبح‌دم نخواهد ماند

دل اگر خداشناسی، همه در رخ علی بین
به علی شناختم من به خدا قسم خدا را
شهریار

اوقات شرعی

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۳:۰۳	۰۴:۴۹	۱۲:۰۶	۱۹:۲۲	۱۹:۴۳

برگه

هر که رابطه میان خود و خدا را نیکو سازد، خداوند نیز، رابطه او را با مردم نیکو سازد...

حضرت علی(ع)

گزارش روز

۵۰۰ شهر میزبان حبیبان خدا

جشنی که در آغاز فقط به‌عنوان یک حرکت مردمی در پایتخت شناخته می‌شد، این روزها به پدیده‌ای فراگیر در بیش از ۵۰۰ شهر ایران و ۲۰ کشور دنیا تبدیل شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از جام‌جم آنلاین، «مهمانی ۱۰ کیلومتری غدیر» که در آستانه سال چهارم برگزاری‌اش، نه‌تنها به جلوهای از متاسک دینی، بلکه به نمادی از همبستگی اجتماعی، مشارکت داوطلبانه و بازسازی سرمایه اجتماعی در دل جامعه ایرانی تبدیل شده است و براساس محاسبات مسئولان شهری، امسال معابر شهرهای کشورمان به این مناسبت میزبان ۲۰میلیون ایرانی خواهد بود.

غدیر؛ میعادگاه همبستگی

میدان امام‌حسین(ع) تا میدان آزادی در روز عید غدیر تنها یک مسیر شهری نیست؛ مسیر انسجام و مشارکت مردمی است. چهارمین دوره از مهمانی ۱۰ کیلومتری غدیر امسال در حالی برگزار می‌شود که این حرکت خودجوش از یک جشن متاسبتی فراتر رفته و به الگوی قابل تأملی برای مشارکت مدنی در سطح جامعه تبدیل شده است.

سالمان زارع، سخنگوی ستاد مردمی جشن غدیر، در نشست خبری که در «مجتمع فرهنگی سرچشمه» برگزار شد در تشریح ابعاد این رویداد گفت: شاید سال اول کسی فکر نمی‌کرد در سال چهارم، این حرکت در بیش از ۵۰۰ شهر برگزار شود و با بیان این که سال گذشته مهمانی در وسعتی ۲۵۰ کیلومتری برگزار شد، افزود: واقعیت این است که اصلا برنامه‌ریزی نظام‌مندی هم نشده بود. اما جذابیت این جشن باعث شد خودش ادامه پیدا کند. تا جایی که حالا فراتر از مرزهای ایران هم رفته است و تاکنون ۲۰ کشور اعلام کردند که امسال این جشن را برگزار خواهند کرد.

زارع در پاسخ به پرسشی مبنی بر اثرگذاری برگزاری این گونه جشن‌ها در حوزه همبستگی و نشاط اجتماعی و نحوه سنجش آن افزود: نتایج افکارسنجی‌های علمی نشان می‌دهد اکثریت قاطع مردم، چه شرکت‌کنندگان در جشن و چه غایبان، بر ضرورت برگزاری این رویداد تأکید دارند و بیش از ۹۰ درصد از کیفیت برگزاری سال گذشته اعلام رضایت کرده‌اند. این اعداد و ارقام گواهی است بر تحقق اهداف فرهنگی جشن؛ نمایش تدین جامعه و ارتقای نشاط و انسجام اجتماعی در شرایطی که تهران با چالش‌های شهری و جمعیتی روبه‌روست.

مردم؛ میزبان غدیر

غدیر چند سالی است به نمایش باشکوهی از مشارکت مردمی تبدیل شده؛ از استقرار ۳۴۰ موکب در تهران تا مصرافی هزاران خادم و پویش‌های اطعام، همه چیز از یک حقیقت خبر می‌دهد: مردم خود برگزارکننده این مهمانی بزرگ هستند. زارع با تأکید بر مردمی‌بودن این رویداد گفت: امسال در تهران ۳۴۰ موکب مردمی مستقر خواهند شد. این حاکی از وجه تمایز غدیر با دیگر متاسبت‌هاست. چراکه مهمان و میزبان در این جشن مردم هستند و دستگاهها تنها وظیفه برتسازی دارند. استقرار این تعداد موکب در حالی بود که امسال یک بازه زمانی بدون اطلاع‌رسانی عمومی قرار داده شد که در همان زمان کوتاه بیش از ۴۰۰۰ مورد برای برپایی موکب ثبت‌نام کردند که به دلیل استقبال زیاد و محدودیت فضا ناچار به ادغام آنها شدیم. غیر از استقبال برای موکب‌داری، تعداد خادمین این جشن نیز قابل توجه است. چراکه فقط در تهران صدهزار نفر در این روز خدمت می‌کنند. به گفته زارع، امسال بیش از ۳۰ هزار دیگ غذای گرم در کشور بار گذاشته می‌شود که برابر با ۹ میلیون پرس غذاست. کسانی هم که توانایی موکب‌داری ندارند، با شرکت در پویش «اقمه میلیونی» و ارسال عدد یک به سامانه ۳۰۰۰۶۰۳۰ می‌توانند در این پویش شرکت کنند و درحد بضاعت خود در مهمانی غدیر شریک شوند. آن‌طور که او توضیح داد سال گذشته ۶۷۰ هزار تراکنش مالی برای کمک به مهمانی غدیر انجام شده و امسال هم علاقه‌مندان می‌توانند با ارسال عدد یک به ۳۰۰۰۴۰۳۰ در این مهمانی سهیم باشند.

برپایی ۵۰۰ موکب فرهنگی

غدیر امسال فقط یک جشن نیست؛ یک مهمانی بزرگ با جاشنی فرهنگ برای تمام شهر است. از شهرهایی‌های خیابانی برای کودکان تا موکب‌های فرهنگی و هنری برای نوجوانان و بزرگترها. تهران در روز عید غدیر به خیابانی از شادی، روایت و نور تبدیل می‌شود. این رویداد مردمی آمده تا دل‌ها را به هم نزدیک‌تر کند و شادی همگانی را چندساعتی به همه هدیه دهد. جشن غدیر امسال از ساعت ۱۶ تا ۲۲ برگزار خواهد شد. شهرداری در مسیر که یکی از جلوه‌های جشن غدیر است امسال میزبان یک‌میلیون دیده که معابر و فضاهای عمومی به‌طور کامل پاکسازی شده‌اند. یعنی واقعا تا جایی که مقدور بوده، برنامه‌ریزی لازم برای مهمانی با زیرساخت‌های شهری انجام شده است. وی در توضیح اصلاحات در مدیریت شهری جشن غدیر امسال نیز بیان کرد یکی از مهم‌ترین اصلاحات افزایش تعداد پارکینگ‌ها بود. امسال هر راخمانی که می‌توانست در قالب پارکینگ مورد استفاده قرار گیرد، شناسایی و موقعیت مکانی آن استخراج شد. تا برای پارک خودروها معطل نگیرند. مورد بعدی، تقویت خدمات مربوط به استراحتگاه‌ها و سرویس‌های بهداشتی بود. در همین راستا، حدود ۱۰۰ انقطه در مسیر تعیین شد تا بتوان به شکل مؤثرتری به نیازهای مردم پاسخ داد. از سوی دیگر، عملات در توزیع خدمات موکب یکی از چالش‌های سال‌های گذشته بود. بیشتر در برخی نقاط خدمات بیشتر و در برخی کمتر ارائه می‌شد اما امسال تلاش شد این خدمات به شکلی متوازن ارائه می‌شود تا هر کس از هر مسیری وارد می‌شود، بتواند از خدمات باکیفیت استفاده کند.

مردمی غدیر در تهران، بی‌تردید نیازمند برنامه‌ریزی دقیق در حوزه مدیریت شهری است. امسال آن‌طور که سخنگوی ستاد مردمی برگزاری جشن غدیر به جام‌جم گفت با آسیب‌شناسی تجربه‌های پیشین و دریافت بازخوردهای مردمی، تغییراتی جدی در مدیریت شهری این رویداد اعمال شده است. زارع در این باره افزود: افاضه داد: برای سال ۱۴۰۴ آسیب‌شناسی دقیقی در این حوزه انجام شد و حتی نظرات مخاطبان را هم گرفتیم و تا جایی که امکان داشت این نظرات را هم در نظر گرفتیم. البته باید اذعان کنم که شهر و زیرساخت‌ها را هم در نظر بگیریم. وقتی یک مسابقه در لیگ برتر با ظرفیت ورزشگاه آزادی در غرب تهران برگزار می‌شود، عملا ترافیک سنگینی در آن منطقه شکل می‌گیرد. چون حدود ۱۰۰ هزار نفر در حال تردد هستند. حالا تصور کنید جمعیتی چندین برابری از میدان آزادی تا میدان امام‌حسین(ع) در روز عید غدیر به خیابانی از شادی، روایت و نور تبدیل می‌شود. این رویداد مردمی آمده تا دل‌ها را به هم نزدیک‌تر کند و شادی همگانی را چندساعتی به همه هدیه دهد. جشن غدیر امسال از ساعت ۱۶ تا ۲۲ برگزار خواهد شد. شهرداری در مسیر که یکی از جلوه‌های جشن غدیر است امسال میزبان یک‌میلیون دیده که معابر و فضاهای عمومی به‌طور کامل پاکسازی شده‌اند. یعنی واقعا تا جایی که مقدور بوده، برنامه‌ریزی لازم برای مهمانی با زیرساخت‌های شهری انجام شده است. وی در توضیح اصلاحات در مدیریت شهری جشن غدیر امسال نیز بیان کرد یکی از مهم‌ترین اصلاحات افزایش تعداد پارکینگ‌ها بود. امسال هر راخمانی که می‌توانست در قالب پارکینگ مورد استفاده قرار گیرد، شناسایی و موقعیت مکانی آن استخراج شد. تا برای پارک خودروها معطل نگیرند. مورد بعدی، تقویت خدمات مربوط به استراحتگاه‌ها و سرویس‌های بهداشتی بود. در همین راستا، حدود ۱۰۰ انقطه در مسیر تعیین شد تا بتوان به شکل مؤثرتری به نیازهای مردم پاسخ داد. از سوی دیگر، عملات در توزیع خدمات موکب یکی از چالش‌های سال‌های گذشته بود. بیشتر در برخی نقاط خدمات بیشتر و در برخی کمتر ارائه می‌شد اما امسال تلاش شد این خدمات به شکلی متوازن ارائه می‌شود تا هر کس از هر مسیری وارد می‌شود، بتواند از خدمات باکیفیت استفاده کند.

اشاره

قیمت واقعی ستاره‌های ایران در اروپا

ارزان در خارج، میلیاردی در ایران!

واقعیت اعداد بر اساس داده‌های Cap-ology

دستمزدهای بازیکنان مطرح در لیگ ایران به رقم‌های عجیب و غریبی نزدیک شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از خبرآنلاین، در دنیای پرزرق‌وبرق فوتبال، همواره قراردادهای نجومی بازیکنان یکی از موضوعات دلخواه خاص ورزشی بوده است و افزایش چشمگیر دستمزد بازیکنان در فوتبال ایران به یک معضل بزرگ تبدیل شده است. اما پرسش اساسی اینجاست: آیا این مبالغ با ارزش واقعی بازیکنان در بازار جهانی همخوانی دارد؟

این موضوع وقتی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که به مقایسه دستمزد بازیکنان ایرانی در لیگ‌های خارجی با قراردادهای داخلی آن‌ها بپردازیم؛ مقایسه‌ای که زوایای پنهان اقتصاد فوتبال ایران را آشکار می‌سازد. در حالی که دستمزد بازیکنان ایرانی در لیگ‌های اروپایی اغلب کمتر از استانداردهای بین‌المللی است، بررسی‌ها نشان می‌دهد، همین بازیکنان پس از بازگشت به ایران، قراردادهایی چند برابر بزرگ‌تر با باشگاه‌های داخلی امضا می‌کنند؛ روندی که سؤالات جدی درباره پایداری اقتصادی فوتبال ایران و ضرورت اصلاحات در نظام مالی آن مطرح می‌سازد.

Capology که به وبسایت تخصصی ثبت و انتشار قراردادهای بازیکنان فوتبال در سراسر جهان می‌پردازد، اطلاعات دقیقی در این زمینه ارائه داده است. طبق داده‌های این سایت، بازیکنان ایرانی در تیم‌های خارجی معمولاً دستمزدی به‌مراتب کمتر از رقبه‌های پرداختی در لیگ ایران دریافت می‌کنند. برای مثال:

پیام نیازمند، دروازه‌بان ایرانی در زمان حضور در لیگ پرتغال، سالانه حدود ۱۸۰ هزار یورو (تقریباً ۱۷ میلیارد تومان) دریافت می‌کرد. علیرضا بیرانوند: دستمزد او در بوندیسلیگا ۲۱۸ هزار دلار (حدود ۱۸ میلیارد تومان) بود. علی علیپور: ۱۵۹ هزار دلار (حدود ۱۳ میلیارد تومان).

مهرداد محمدی: ۹۲ هزار دلار (تقریباً ۷ میلیارد تومان).

افزایش چشمگیر دستمزدها در لیگ ایران

نکته قابل توجه این است که همین بازیکنان پس از بازگشت به لیگ ایران، با قراردادهایی چندین برابر بیشتر از دستمزدهای بین‌المللی روبه‌رو شده‌اند:

بیرانوند: قرارداد ۳۵ میلیارد تومانی با باشگاه تراکتور.

مهرداد محمدی: قراردادی به ارزش ۲۸ میلیارد تومان با همان باشگاه.

پیام نیازمند: قرارداد دو ساله با پرسپولیس به ارزش ۱۴۵ میلیارد تومان.

علی علیپور: مبلغی در حدود ۲۰ میلیارد تومان برای بازگشت به لیگ برتر ایران.

چرا این تفاوت وجود دارد؟

این اختلاف فاحش میان دستمزدها در داخل و خارج کشور دلایل متعددی دارد:

نبود سقف مشخص مالی: نبود قوانین مدون درباره سقف قراردادها، باشگاه‌ها را در پرداخت مبالغ هنگفت آزاد گذاشته است.

رقابت سنگین باشگاه‌ها برای جذب ستاره‌ها: این رقابت باعث پیشنهادهای نجومی می‌شود.

ضعف در نظارت و شفافیت مالی: نبود ساختارهای نظارتی باعث شکل‌گیری قراردادهای غیرمنطقی و غیرشفاف شده است.

این اختلاف چشمگیر میان دستمزدهای داخلی و خارجی، سؤالات جدی درباره ساختار مالی فوتبال ایران ایجاد می‌کند. آیا باشگاه‌ها می‌توانند در بلندمدت این مبالغ هنگفت را پرداخت کنند؟ آیا این وضعیت از نظر اقتصادی منطقی و قابل‌دوام است؟ و مهم‌تر از آن، آیا ادامه چنین روندی به سلامت و پایداری فوتبال کشور آسیب نمی‌زند؟

برای پاسخ به این پرسش‌ها، ناگزیر باید به اصلاحات ساختاری در نظام مالی فوتبال ایران فکر کرد. تدوین قوانین مشخص برای تعیین سقف قراردادها، افزایش شفافیت مالی، نظارت دقیق‌تر بر معاملات باشگاهی و تقویت زیرساخت‌های اقتصادی، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به تعادل مالی در فوتبال کشور کمک کند.

در غیر این صورت، ادامه روند فعلی نه‌تنها باشگاه‌ها را با بحران‌های مالی مواجه خواهد کرد، بلکه ممکن است اعتماد عمومی به مدیریت فوتبال نیز خدشه‌دار شود. اگرچه جذب بازیکنان با قراردادهای سنگین در کوتاه‌مدت می‌تواند موفقیت‌های مقطعی به همراه داشته باشد، اما بدون پشتوانه اقتصادی پایدار، آینده فوتبال ایران در معرض خطر خواهد بود.

برش

ماجرای دیده شدن سازه‌های عجیب روی ماه چه بود؟

برای علاقه‌مندان به پدیده‌های فرازمینی، این اسناد، چرقه‌ای دوباره برای پرسش قدیمی هستند: آیا واقعاً چیزی در ماه پنهان مانده که باید فاش شود؟

به گزارش پیام آشنا به نقل از گجت نیوز، مشاهده موجودات بیگانه در ماسال هاست که موضوع گمانه‌زنی‌ها و نظریه‌های بحث‌برانگیز است؛ اما حالا اسناد تازه‌ای از مکالمات فضانوردان آپولو منتشر شده که ممکن است شواهدی جدید ارائه دهند. اسناد تازه‌ای از مکالمات فضانوردان مأموریت آپولو منتشر شده که دوباره بحث قدیمی مشاهده موجودات بیگانه روی ماه را داغ کرده است. این مکالمات که در آن به اشیای غیرعادی و ساختارهایی عجیب اشاره می‌شود، توسط برخی به‌عنوان نشانه‌هایی از وجود حیات هوشمند فرازمینی تعبیر شده‌اند؛ گرچه این تفسیرها همچنان محل مناقشه است.

قاتلان ترسناک پنهان شده پشت خورشید

در یکی از این مکالمات، فضانوردان به دهانه‌ای موسوم به Moltke اشاره می‌کنند که گویی جاده‌هایی مثلثی به آن منتهی می‌شود؛ توصیفی که طرفداران یوفولوژی آن را گواهی بر وجود سازه‌های مصنوعی می‌دانند. همچنین اسناد طبقه‌بندی‌شده‌ای از نهادهایی چون FBI منتشر شده که در آن‌ها به پشقلب پرندهای و موجوداتی غیرزمینی یا ویژگی‌های انسان‌مانند اشاره شده است. با این حال، جامعه علمی هنوز هیچ شاهد تجربی معتبری درباره وجود موجودات بیگانه در مأموریت‌های فضایی تأیید نکرده است. کارشناسان این مکالمات را یا سوءبرداشت‌های لحظه‌ای می‌دانند یا حاصل اختلالات سیگنالی. اما برای علاقه‌مندان به پدیده‌های فرازمینی، این اسناد، چرقه‌ای دوباره برای پرسش قدیمی هستند: آیا واقعاً چیزی در ماه پنهان مانده که باید فاش شود؟

دیدگاه

توصیه یک عکاس باتجربه به نسل موبایل‌به‌دست:

بعضی لحظه‌ها باید فقط زندگی شوند، نه ثبت!

«چه لحظه قشنگی... بذار به عکس بگیرم!» این جمله دیگر برایمان آشناست. کافی‌ست جمعی خانوادگی یا دوستانه دور هم باشند یا کسی در سفر باطبیعت باشد و اولین واکنش، ثبت آن لحظه با دوربین گوشی است. اما یک پرسش مهم بی‌پاسخ می‌ماند: آیا واقعا این لحظه را «زندگی» کردیم یا فقط آن را «ثبت» کردیم؟

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایرنا، در عصر طلایی فناوری و دسترسی همگانی به دوربین‌های پیشرفته در گوشی‌های هوشمند، ما انسان‌ها با اشتیاقی وصف‌ناشدنی لحظه‌ها را ثبت می‌کنیم؛ جشن تولد کودکان، طلوع آفتاب از پشت کوه، قهوه صرف‌گاهی کنار پنجره و حتی لبخند خسته مادربزرگ. اما در این میان، چیزی گم شده: زیستن خود لحظه.

شاید کسی بپرسد ثبت یک لحظه، مگر خلاف زیستن آن است؟ اما واقعیت تلخ اینجاست ما آن‌قدر غرق در «ثبت لحظه‌ها» شده‌ایم که «از دست دادن تجربه زیستن» به عاملی خاموش و مزمن تبدیل شده است. دیگر کمتر کسی در یک مهمانی، بدون گرفتن چند استوری و عکس سلفی، واقعاً در جمع حضور دارد. والدینی هستند که اولین قدم کودکشان را به جای لمس کردن با دل، از پشت لنز می‌بینند. زوج‌هایی که به جای تعاملاتی غروب با هم، آن را برای دنبال کنندگانشان پست‌سی کنند.

یک خاطره مهم: روزی که دوربین مانع زندگی‌ام شد

یکی از روایت‌های تأثیرگذار در این زمینه، خاطره شخصی «جان رزنتال»، عکاس مشهور آمریکایی و صاحب کتاب تحسین‌شده‌ای درباره تجارب عکاسی‌اش است. او در کتابش داستان روز تولد اولین فرزندش را نقل می‌کند: روزی در سال ۱۹۷۳ که با دوربین حرفه‌ای‌اش راهی بیمارستان شد تا آن لحظه ناب و تکرارنشدنی را ثبت کند، اما اتفاقی افتاد که بعدها زندگی و نگاهش به «عکاسی» را برای همیشه تغییر داد. او می‌نویسد: «فور اتاق را سنجیدم، زاییده‌ها را جست‌وجو کردم. اما مدام از پزشکان و پرستاران که در رفت‌وآمد بودند، عصبانی می‌شدم؛ چون نمی‌گذاشتند قلبم را کامل کنم. چهره همسرم را از پشت دوربین می‌دیدم؛ در میانه درد، صدای گریه پسرم را شنیدم، اما نه با گوش دل. با گوش تکنیکی که دنبال لحظه‌های طلایی برای کلیک بود.» او پس از آن روز، با وجود اینکه چند عکس گرفته بود، تنها یکی را نگاه داشت: لحظه‌ای که پزشک نوزاد را روبه‌روی مادرش گرفت. اما بعدها که به خانه برگشت این سؤال بی‌رحمانه در ذهنش تکرار می‌شد: «آیا واقعاً آن لحظه را زندگی کردم؟» و همسرش چه احساسی داشت از اینکه در درد و اضطراب، فقط چشمی سیاه و بی‌روح از پشت دوربین، جای چشم‌های آشنای همسرش را گرفته بود؟

گوشی‌هایی که حافظه دارند، اما دل ندارند

ما امروز، هر کدام هزاران عکس در حافظه گوشی‌های هوشمندمان داریم. اما همان‌طور که رزنتال در جمله‌ای عمیق می‌نویسد: «زندگی در فاصله خالی میان آن عکس‌ها بدون قاب‌بندی و ثبت، اتفاق افتاده است. عکس‌ها زمین حاصلخیزی برای خاطرات‌اند، اما می‌توانند ما را از خاطره ساختن دور کنند». واقعیت این است که با رشد وسواس‌گونه فرهنگ تصویربرداری و اشتراک‌گذاری، ما نه‌تنها در لحظه زندگی نمی‌کنیم، بلکه خود لحظه را گروگان گرفته‌ایم. کودکمان به ما نگاه می‌کند، اما ما لنز گوشی را به سمت او گرفته‌ایم. مهمان دارد از خاطراتش می‌گوید و ما صحنه خنده‌هایش را در قالب ریلز برای «فالوئرهای دیگران» آماده می‌کنیم.

فقدان صمیمیت و فروپاشی در سکوت

عکس‌هایی که رزنتال از روز تولد پسرش گرفته بود، آنقدر خصوصی بودند که حتی اعضای خانواده‌اش آن‌ها را ندیدند. بعدها وقتی ازدواج او به طلاق انجامید، تنها کسی که آن عکس‌ها را می‌شناخت، از زندگی‌اش رفت و عکس‌ها در جعبه‌ای خاک گرفته، در انباری زیر شیروانی قرار گرفت. همین سرنوشت ممکن است انتظار بسیاری از عکس‌های گوشی‌های ما را هم بکشد. عکس‌هایی بدون بیننده، بدون مخاطب، بدون تجربه واقعی از زیستن.

چه باید کرد؟

ما نمی‌توانیم و نباید تکنولوژی را انکار کنیم. گوشی‌های هوشمند، ابزارهایی شگفت‌انگیز و چندکاره‌اند؛ حافظه بیرونی ما شده‌اند، همراه همیشه در دسترس برای ثبت، ارسال و به‌اشتراک‌گذاری و حتی یادآوری لحظات. اما همین همراهی دائمی، کم‌کم جایگزین همراهی‌های انسانی، تجربه‌های ملموس و زیستن لحظه‌ها شده است.

برای بازگشت به «زیستن» و نه فقط «ثبت کردن» باید چند گام ساده اما مؤثر برداشت:

۱. بر گردیم به چشم، به گوش، به دل

همه چیز را لازم نیست ثبت کنیم بعضی صحنه‌ها باید فقط در قلب‌مان بمانند. وقتی دوستی می‌خندد، کودکمان اولین قدم را برمی‌دارد یا آفتاب، رنگ تازه‌ای به دیوار اتاق‌مان می‌زند، گاهی کافی است فقط تماشا کنیم، گوش دهیم، حس کنیم. حافظه حسی و عاطفی ما چیزی را نگه می‌دارد که هیچ گوشی‌ای قادر به ضبط آن نیست.

۲. مرز بگذاریم: حتی اگر نازک و نامرئی باشد

یاد بگیریم مرز بگذاریم میان ثبت کردن برای خاطره و وسواس مستندسازی بی‌وقفه. هر مهمانی، سفر یا رویدادی لازم نیست صدها تصویر داشته باشد. می‌توان قرار گذاشت که در یک برنامه جمعی، فقط یک نفر عکاسی کند و باقی با دل و جان در آن لحظه حاضر باشند.

۳. سکوت دیجیتال: تمرین کوتاه اما نجات‌بخش

روزی نیم‌ساعت، یا یک روز در هفته، گوشی را خاموش کنیم. نه برای لجبازی با تکنولوژی، بلکه برای بازسازی ارتباطمان با خودمان و اطرافیان. همان گونه که بدن به استراحت نیاز دارد، ذهن و احساس هم نیازمند لحظاتی بی‌واسطه از ارتباط‌اند.

۴. نوشتن به جای عکس گرفتن

لحظه‌هایی را که نمی‌خواهیم فراموش کنیم، بنویسیم. دفترچه ساده‌ای داشته باشیم برای نوشتن احساس آن روز؛ بوی غذا، نوع خنده‌ای که در یک دورهمی شنیدیم، یا تصویری که چشم‌مان گرفت اما دوربین‌مان نگرفت. کلمات، بر خلاف عکس‌ها، لایه‌های عمیق‌تری از خاطره را ثبت می‌کنند.

۵. یاد بگیریم که همه چیز لازم نیست «ماندگار» باشد

شاید ریشه این شتاب، برای ثبت در هراس ما از «فراموشی» باشد. اما شاید گاهی فراموش کردن بخشی از زیستن است. بعضی لحظه‌ها برای آن‌اند که بگذرند نه آن‌که ضبط شوند. ماندگارترین خاطره‌ها در حافظه گوشی‌ها یا ابر نیستند، بلکه در تار و پود تجربه ما حک می‌شوند.

در عصر تصویر، زیستن در دل لحظه‌ها یک هنر فراموش شده است. اما می‌توان با کمی هوشیاری و تمرین، دوباره آن را آموخت. این به معنای کنار گذاشتن دوربین نیست، بلکه به معنای بازگشت به خودمان است؛ به زندگی‌ای که میان دو عکس، در سکوت، در تپش قلب و در لبخندهای ساده روزمره جریان دارد.